

РЕШЕНИЕ

№ 2410

гр. София, 03.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 05.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова и при участието на прокурора ПАВЛОВ, като разгледа дело номер **9458** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Х. А. С., гражданин на И., срещу решение № УП-531/05.10.2011г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) за председателя на агенцията, с което на основание чл. 75, ал. 1, т.2 и 4 от ЗУБ му е отказал да му предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са въведени оплаквания, че решението е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон – чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Административният орган при постановяване на решението бил игнорирал, че причините да напусне страната си са свързани с наличието на заплаха за неговия живот, сигурност и свобода, които подробно описал на интервютата. Постановеният отказ намира, че е в противоречие с чл.9 от ЗУБ. Евентуалното му връщане в И. било невъзможно, понеже рискът от посегателство е изключително висок, а на практика липсва средство за защита за обикновените хора. В случая чл. 9 от ЗУБ следвало да се тълкува съгласно чл.15, буква в) от Директива 2004/83/СЕО и се касае за заплаха за личността поради ситуация на безогледно насилие. Изтъква, че цитираната разпоредба от общностното право касае не насилие, насочено спрямо личността на търсещия закрила, а заплаха на личността поради ситуация на безогледно насилие, което означава, че липсва личен елемент или степен на персонализация, съобразно които да се преценява заплахата и необходимостта от закрила. Позовава се и на Решение от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности

по дело № С-465/ 07 г., в чиито мотиви съдът изрично е приел, че молителят за субсидиарна закрила /хуманитарен статут/ не е необходимо да доказва, че е индивидуално застрашен в страната си на произход по причини и фактори, произтичащи от личните му обстоятелства. Сочи, че това тълкуване на СЕО е задължително и следва да се вземе предвид от административния орган при решаване на казуси по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Твърди се, че обжалваното решение е постановено в нарушение на чл.75, ал.1 т.2 и т.4 от ЗУБ, както и на чл.35 и чл.36 от АПК. Решението с извод, че не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут било постановено при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства. В тежест на органа било да докаже, че е налице значителна и постоянна промяна в ситуацията в страната на произход и изобщо не съществува реален риск от тежки посегателства и търсещият закрила може да се ползва от ефективна закрила в страната си на произход, каквото органът не установява в случая. Позовава се на практика на ВАС, че пропускът да бъде изследвано личното положение на молителя включително реалната ситуация в страната му по произход представлявало нарушение на чл.75, ал.2 от ЗУБ и такъв акт подлежал на отмяна и връщане на органа за ново произнасяне, което претендира и по делото. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя се позовава и на допуснатото нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в това, че последното интервю се е провело месеци преди издаване на акта, а органът при издаване на акта е ползвал информация от 27.01.2011г., а решението е издадено на 05.10.2011г. и по този начин към издаването на акта органът не е съобразил актуалната информация за ситуацията в държавата. Жалбоподателят прави лично изявление в хода по същество, в което сочи, че в ДАБ има различно третиране на едни и същи случаи като в едни се дава хуманитарен статут от същата провинция и град от който идва, а същия вече неговия случай се отказва статут. На репликата на юрисконсулт С., че семейството му – съпруга, деца и майка продължават да живеят на същото място отговаря, че съпругата му и майка му не са работили работата, заради която те с братята му могат да пострадат – работата за американците. За майка му жена на възраст и съпругата му и децата му няма опасност за живота им, бил дошъл в Б. заради страха, който изпитвал в И., заради сигурността на децата му. Иска да му бъде даден положителен резултат на молбата за закрила въз основа на положението, в което се намира.

Ответникът - Председателят на ДАБ при МС чрез юрисконсулт С. оспорва жалбата, намира решението за правилно и законосъобразно. От данните по преписката не се установявало кандидатът да е имал конкретни заплахи и същите да обуславят необходимостта от закрила. Актът не противоречал на решението на СЕО от 2009г. Действително справка, използвана като информация било по стара, но освен нея актът бил съобразен с насоките на Върховния комисариат на ООН, които били актуални към момента и съгласно които молбата следвало да се разглежда на индивидуален принцип. В случая не били установени предпоставките по чл.9, т.3 от ЗУБ. Във връзка с репликата на жалбоподателя за различно прилагане на закона сочи, че за предоставяне на закрила по ЗУБ не е достатъчно обстоятелството, че чужденецът е пристигнал от И.. При прилагането на критериите съгласно решение на СЕО чужденците били с усещане, че за едни може, за други не предоставяне на закрила. Репликира по повод липсата на опасност за майка му поради напредналата ѝ възраст, че възрастта няма значение при сунитската религиозна принадлежност. В заключение

претендира потвърждаване на решението като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП застъпва становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение. От представената в съдебното производство справка за ситуацията в И. било видно, че обстановката в Ю. И. не е такава, която да налага предоставяне на хуманитарен статут.

Административен съд София град приема от фактическа и правна страна следното като обсъжда становищата на страните и събраните доказателства:

От фактическа страна се установява следното:

Началото на административното производство е поставено с регистриране на кандидата с молба от 08.09.2010г. рег. № УП 4489 по описа на ДАБ. Желанието за предоставяне на статут е потвърдено пред длъжностно лице при ДАБ на 08.09.2011 г., когато е съставен регистрационен лист. Същия ден Х. А. С. е запознат чрез писмени указания на арабски език за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията му, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Обстоятелството, че той подава първата си молба за закрила е констатирано при проверката в системата Е.. Съгласно декларираните и отразени в регистрационен лист данни, жалбоподателят е иракски гражданин, арабин по етническа принадлежност, [дата на раждане] в К., по религия сунит, с начално образование, професия служител в американска фирма по взривни вещества, говорещ арабски, женен, с три деца, постоянен адрес И., [населено място]. На 08.09.2010г. на чужденеца е връчена покана за интервю за установяване на, националността и маршрута на пътуването му, което е проведено на 09.09.2010г. Х. потвърждава самоличността си съгласно регистрационния лист. Основно живял в [населено място] от 1992г. до 27.07.2010г., където сега живеели майка му, съпругата и децата му. Описва напускането си на И. на 14.07.2010г., Т. и нелегалното преминаване през границата на Б., където на 27.07.2010г. е заловен, престоял в полицейския участък, после месец в Б. и от 08.09.2010г. в ДАБ.

С решение № 2098/18.10.2010г. на решаващ орган при ДАБ, връчено на Х. А. С. на 04.11.2010г., е образувано производство за предоставяне на статут в Р. Б.. На 12.11.2010г. и на 13.12.2010г. длъжностни лица от ДАБ, с участието на преводач от арабски език, са провели интервюта с чужденеца. На тях кандидатът излага, че не е бил арестуван и не е осъждан в държавата на произход, не е членувал в политическа партия, въоръжена групировка, не е влизал във взаимодействие с терористични организации, не е служил в армията, тъй като се бил откупил след като служил 3 м. в пехотата. В разказите си за причините за напускане на държавата на произход сочи, че през 2006г. започнали да заплашват семейството му, според него по две причини: братята му се записали в армията още от първите, а втората причина е, че са сунити и получавали устни и с писма предупреждения. Баща му настоявал да напуснат И. и да заминат за С. цялото семейство, но майка му не се съгласила. Брат му С. започнал работа във фирма за охрана и прочистване на райони от мини. Баща му бил със слабо сърце (интервюто от 12.11.2010г.)/диабет и високо кръвно налягане (интервюто от 13.12.2010г.) при мътва, че човек с името на брат му бил убит, починал на 26.06.2006г. След като това се случило брат му С. се завърнал и взели решение всички да заминат за С., но майка му отново отказала и останали в И.. Разказва, че започнал работа през 2007г. във фирма „Х.“, в която работили американски специалисти за почистване на райони от мини в [населено място], като в началото работил като охрана (пазач), след което американците го избрали заедно с още няколко души да ходи с тях и да им

помага. Тяхната група почиствала района след сапърорите, които обезвреждали района от мини, почиствали от снаряди и ракети, проверявали складове за старо оръжие, мини и желязо и тяхната годност, негодното отделяли, събирали старо желязо и отпадъци. Договорът му бил за по 2 месеца, за които му плащали наведнъж, по 600 долара на месец и работил така една година. Разказва история, че докато бил охрана, живял на лагер близо до базата „А.“ и американците му дали да храни тяхно куче, във връзка с което по стената на базата и на къщата им в Б. се появили карикатури за връзката между него, американеца и кучето и започнал да чува по улиците подмятания и неприлични подхвърляния по негов адрес. Според него семейството му се притеснило от тези факти, като майка му го предупредила, че е по-добре да напусне страната. Предполага, че карикатурите и слухове за него идвали от преводача на базата, който бил иракчанин от Б.. След това в края на 2007г. напуснал тази работа. На въпрос дали е имал лично срещу него заплахи и от кой отговаря, че срещу него имало написани на къщата им в З. заплахи, незнайно от кого, тъй като хората в Б. се движели с коли без номера и почти с един и същи цвят и не се разбирало. Много пъти се писало по стените на къщата им със спрей, те го заличавали, но пак продължавали да им пишат. През лятото на 2006г. започнали да се появяват и през деня по 2-3 пъти надписи със съдържание „Вие сте безбожници, врагове на исляма“, а срещу него имало карикатури. Този тормоз продължил до идването му в Б., което било ужасно притеснително. Описва причините да напусне страната си и да не желае да се завърне с чувството, че е изморен от преживяното, а е на 30г., не се чувства спокоен дори до магазина да отиде, излизайки от вкъщи се оглежда някой да не върви след него. Искането му е да остане в Б., където се чувствал спокоен.

Към административната преписка е приложена справка на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд“ при ДАБ за състоянието на сигурността в южен И. и Европейската практика при разглеждане на молби за закрила на иракски граждани от 27.01.2011г. (л.46). В справката са цитирани оценките за състоянието на сигурността в Ю. И. на различни организации и държави. Министерство на отбраната на САЩ в доклад до К. дава оценка за положението в южните провинции като продължително стабилно, в резултат на военната офанзива и масираното присъствие на иракската армия от 2007г. насам ситуацията значително била стабилизирана, въпреки че отделни инциденти продължавали да се случват, положението в трите южни провинции Д., М. и Т. било относително стабилно, провинциите К. и Н. били изцяло под контрола на иракските сили за сигурност, поради което изблиците на насилие били редки. Цитират се публикуваните през юли 2010г. „Бележки на ВКБООН за продължаващата приложимост на Насоките от април 2009г. за оценка на нуждата от международна закрила на търсещите закрила иракчани“ като се цитира изложеното относно развитието на ситуацията за сигурност, ролята на иракските сили за сигурност, периодичните атентати с масови жертви и насилие на ниско равнище и специфичните адресати на нападенията. Цитира се практика на ЕСПЧ (делото на иракския гражданин Ф.Х. срещу К. Ш.), че макар общото положение в И. и в Б. да е несигурно и проблематично, то не е толкова сериозно, че само по себе си да е в нарушение на чл.3 от ЕКПЧОС. Има позоваване на решение на Висшия трибунал - Камара по имиграция и убежище на О. К. от 22.09.2010г. според което „степената на безогледно насилие, характеризираща настоящото състояние на въоръжения конфликт в И. не е достигнало толкова висока степен, че да са налице фактически основания, които да предполагат, че всяко гражданско лице, което се завърне в И. би било

изложено на риск от тежки посегателства единствено и само поради неговото присъствие в И.“, „дори ако в някои отделни области насилието достига толкова достатъчно за приложение на чл.15 (с) от Квалификационната директива, то възможно да се обмисли вътрешно преселване, което при всички взети обстоятелства е сигурно и приемливо за лицето“, „като цяло за обикновения гражданин няма реален риск от преследване по смисъла на Конвенцията за бежанците или от тежки посегателства по смисъла на Квалификационната директива и на чл.3 от ЕКПЧ“, „насилието наистина е „неприемливо високо, но преобладаващата част от насилието е насочена срещу лица със специфични характеристики“. В хода на съдебното производство от ответника е представена справка на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд“ при ДАБ за актуалната обстановка в [населено място] и критерии на ВКБООН за оценка на молби за закрила на иракски граждани вх.№ 4989/10.10.2011г. (л.148). В справката се уточнява, че информацията се отнася за южните провинции в И. като цяло, а [населено място] е с такова местоположение. Цитира се информация на Р. за намаляване на убитите цивилни жители в И. и за по ниски нива на жертвите при сравнение между септември и август 2011г., цитират се американски източници за относително стабилно положение в южните провинции на И.. Цитират се насоки на ВКБООН от април 2009г. Според тях, молбите за закрила на иракски граждани, произхождащи от южните провинции, сред които е и Б., трябва да се разглеждат на индивидуален принцип, като се следва да е налице благосклонност към рисковите групи, споменати в Насоките на ВКБООН.

След изясняване на бежанската история и на основание приложените по делото справки за ситуацията в И., интервюиращият орган е изготвил становище до председателя на ДАБ рег. № УП 4489/11.01.2011г., в което мотивирано предлага бъде отказано предоставянето на закрила на кандидата, тъй като не е установено наличието на предпоставките по чл. 8 и 9 от ЗУБ.

С обжалваното решение на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ председателят на ДАБ при МС чрез упълномощен заместник е отказал предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут по реда на ЗУБ на жалбоподателя. Мотивирал се е, че не са налице материално-правните предпоставки за уважаване на молбата му за предоставяне на закрила, тъй като не се установяват данни за наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплаха, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Органът след като прави анализ на бежанската история на кандидата, изложена при проведените интервюта я намира, че не може да обоснове извод от риск от преследване или тежки посегателства спрямо молителя по смисъла на ЗУБ. По отношение искането за хуманитарен статут в решението са обсъдени Насоките на ВКБООН от април 2009г. и информацията в приложената справка за подобряване състоянието на сигурността в И. и стабилното положение в южните провинции, като е прието, че спрямо кандидата не е налице заплаха поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. В бежанската история на кандидата според органа нямало добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота му. От цитираната информация относно южен И., където Х. А. С. е живял, се установявало, че не са налице

сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Изводът, касаещ приложението на чл.9, т. 3 от ЗУБ – реална опасност от тежки посегателства като тежки и лични заплахи срещу живота или личността на търсеция закрила като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, е за липса на реален риск от тежки посегателства по чл.9, ал.1 от ЗУБ. Отбелязано е и, че не се установяват и предпоставките за предоставяне на статут по чл.8, ал.9 и чл. 9, ал.6 от ЗУБ, тъй като чужденецът не е заявил член на семейството му да има предоставен статут по чл.9, ал.8 от ЗУБ.

Решение № 531/05.10.2011г. е съобщено на Х. А. С. с участието на преводач на 14.10.2011г. Жалбата, по която е образувано делото, е депозирана в администрацията на ответника на 25.10.2011г.

По делото са представени и документи, касаещи настаняването/отстраняване на чужденеца от общежитието на РПЦ-С., които не са относими към предмета на спора в производството по чл.87 от ЗУБ.

При установената фактическа обстановка съдът намира **от правна страна** следното:

Жалбата е подадена в срок от активно легитимирано лице и същата е **процесуално допустима**. Разгледана по същество е **неоснователна**.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал. 1 от ЗУБ – при условията на заместване за периода на отпуск за временна нетрудоспособност на титуляра на длъжността „председател на ДАБ”, от надлежно упълномощено от него лице - предвид представената заповед № 503/21.09.2011г. и удостоверение за разрешен отпуск поради временна нетрудоспособност. В правомощията (чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ) на този орган - председателя на ДАБ – МС, упълномощил свой заместник с тях за периода на отсъствие, е да взема решение относно молбите за предоставяне на статут в общото производство по ЗУБ - чл. 75, ал. 1.

При издаването на решението е спазена предвидената в закона писмена форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗУБ. На оспорвания е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила в РБ, проведени са интервюта с кандидата на разбираем от него език (арабски език). В съответствие с изискването на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 7 от ЗУБ е взето становище на ДАНС по подадената от чужденеца молба за закрила, в което е изразено становище, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в РБългария на молителя, в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон и целта му. Съображенията са следните:

Р. Б. предоставя статут на бежанец на чужденец, който изпитва основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава

или да се завърне в нея - чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Според чл. 8, ал. 4 и 5 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. При това не е достатъчно подобен вид преследване да е характерно за дадената страна *поначало*, преследването трябва да е било насочено *конкретно* спрямо търсещото закрила лице. Затова и твърденията на всяко търсещо закрила лице следва да се ценят конкретно и строго индивидуално. В този смисъл са изложени подробни съображения на интернет - страницата на ВКБООН (www.unhcr.org), отнасящи се именно за търсещи закрила лица от И.. Конкретно и насоките на ВКБООН относно молбите за закрила на иракски граждани, произхождащи от южните провинции, сред които и Б., е че трябва да се разглеждат на индивидуален принцип, като се следва да е налице благосклонност към рисковите групи.

В разглеждания случай оспорващият изрично посочва пред съответното длъжностно лице в ДАБ, че не е бил преследван от страна на официалните власти в родината му, нито е оказван контрол или натиск от друга група или групировка по причини на етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група. Опасенията, изложени от кандидата са свързани с негова работа в американска фирма и религиозната му принадлежност на сунит. Тези опасения обаче не следват от нещо конкретно като заплаха, предприета срещу него и застрашаваща правата му с преследване – напротив фактите по делото, съставляващи бежанската му история, не могат да се определят като обуславящи основателен страх от преследване с предпоставките, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ и по цитираната дефиниция на ал.4 и ал.5 на разпоредбата. Нито разказаното относно слухове и карикатури след работата му за американската фирма, нито разказаното за заплахи от 2006г. срещу семейството му, могат да се определят като преследване по смисъла на чл.8, ал.4 и 5 от ЗУБ. Въпреки заявените още от 2006г. заплахи той останал в родината си до началото на 2010г. и дотогава няма данни за конкретни тежки посегателства (или заплаха от такива) спрямо него и семейството му. Майка му е настоявала да останат в И. и при двата пъти на намерения за заминаване в С., съпругата и децата му продължават да живеят в И.. Действително разказаното от жалбоподателя относно появилите се карикатури и надписи може да се окачестви като стресиращо психиката на човек, но не може при конкретните детайли от разказа да се квалифицира като „нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост” и това да обоснове предоставяне на статут на бежанец. Това мотивира съда да приеме за законосъобразен извода на органа за неоснователност на искането на иракския гражданин за предоставяне на бежански статут.

По отношение на извода за липсата на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут спрямо чужденеца по чл. 9 от ЗУБ съдът намира, че и в тази част решението е законосъобразно. Споделя изцяло доводите на

административния орган, че изложената фактическа обстановка не изпълва някоя от хипотезите на чл.9, ал.1 (молителят в държавата на произход е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликти) и ал.8 (други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците) от ЗУБ. От бежанската история на молителя не се извежда същият да е бил принуден да напусне родината си И. поради реална опасност от изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, смъртно наказание или екзекуция или други тежки посегателства по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, нито е застрашен от такива посегателства при завръщането си в страната по произход. Както в актуалната практика на ВАС на РБ (решение № 4766/02.04.2012г. по адм.дело № 12799/2011г.) по подобен случай и в разглеждания случай не се установява Х. А. С. да е бил „лично обект на тежко посегателство, представляващо тежка и лична заплаха за живота и здравето в качеството му на гражданско лице в резултат на вътрешния въоръжен конфликт, с който държавата и нейните институции да не могат да се справят....не са установени интервенции по причина на въоръжения конфликт в личната сфера на лицето, което да даде основание за прилагане на нормата на чл.9 и предоставяне на хуманитарен статут”. Безспорно обстановката в И. продължава да е неспокойна и несигурна и разбираемо жалбоподателят има своите лични мотиви, свързани и с разказаните факти и с порастването му и страхът от преследване като възрастен. В случая обаче тези мотиви и фактите, на които се основават със своята сравнително по-ниска степен на застрашаване на права и актуалната ситуация в И., бележеща известно подобрене, не обосновават търсената закрила на статут на бежанец и хуманитарен статут и законосъобразно председателят на ДАБ е отказал предоставянето им с оспореното решение.

Определени по-скоро като минимални изказаните с бежанската история на кандидата лични причини предполагат според цитираното решение на СЕО по дело С-465/2007г., за да са налице предпоставките за хуманитарен статут нивото на общото насилие в държавата му да е изключително, каквото според събраната информация не е. Разгледани в цялост и ползваната от органа справка и справката по делото за ситуацията в И. навеждат на извод за тенденция към подобрене (в сравнение с предходен тежък период), макар и все още с характеристики на нестабилност и терористични актове. Само по себе си положението в И. не обосновава предоставяне на хуманитарен статут на всяко гражданско лице напуснало страната, независимо от личната му история. От последните данни за положението на И. не може да се направи извод за наличие на въоръжен конфликт, поради което законосъобразен е изводът за неприложимост на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Безспорно съществуващо и към момента насилие под формата на отделни терористични актове в тази страна няма данни отново да е достигнало изключителна степен.

Що се отнася до довода на жалбоподателя за допуснато нарушение на административнопроизводствените правила поради отдалечеността във времето между последното интервю с кандидата и информацията, на която се

е позовал органа, следва да се има предвид, че с оглед събраната по делото и по-актуална информация за състоянието на сигурността в южните провинции на И. не се отчита съществена разлика в данните по справката от м.01.2011г. и данните по справката от м.10.2011г., като същевременно се отчита намаление на броя на убитите цивилни жители в И. в сравнение с предходни месеци. Положението в южните провинции продължава да се оценява като „продължително стабилно...населението подкрепя инициативите на иракското правителство за поддържане на сигурността и ограничаване на беззаконията и насилието..... иракските сили за сигурност контролират шийтския юг, осигурявайки контрол над насилието...в резултат на военната офанзива и масираното присъствие на иракската армия от 2007г. до сега ситуацията е значително стабилизирана....съживяването на икономиката и намаляване на високата безработица също са ключови фактори за постигане на дълготрайна сигурност...”. Ето защо преценката на административния орган, при която са съобразени не само справката от 27.01.2011г., но и информацията, съдържаща се в бележките на ВКБООН, и която съответства и не влиза в противоречие с по-новите данни за ситуацията в южните провинции на И., се явява обоснована и от гледна точка на актуалното състояние в страната на произход.

В горния смисъл е и актуалната практика на ВАС на РБ, Трето отделение, по спорове за предоставяне на бежански и хуманитарен статут на кандидати от И. – решение № 4766/02.04.2012г. по адм.дело № 12799/2011г., решение № 5877/25.04.2012г. по адм.дело № 13613/2011г., решение № 5418/12.04.2012г. по адм.дело № 14788/2011г.

По изложените съображения настоящият съд намира, че обжалваното решение № 531/05.10.2011г. е законосъобразно и жалбата на Х. А. С. срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл.90 от ЗУБ и чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на **Х. А. С.**, гражданин на И. срещу решение № УП-531/05.10.2011г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е отказано да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

(Боряна

Бороджиева)